

דברי הכפר

ישראל במלחמה

כָּבֵר קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם,
וְהוֹרִיד לָחֶם מִהַשָּׁמַיִם,
כָּבֵר הִפָּךְ נֶהָר לְדָם,
וְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם.

אֵךְ "דִּינֵנו" לֹא נֹאמַר,
כִּי חָסֵר עוֹד נֶס חָשׁוּב –
כִּי הִשְׁקַט לֹא חָזַר,
עַד שֶׁכָּל חָטוּף יָשׁוּב.

חגי וינקלר

גיליון מס. 2822 * י"ח בניסן תשפ"ד * 26 באפריל 2024

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: דורית צחור dorittb1963@gmail.com

הנמוכים רואים תמיד את חצי הכוס המלאה | עדנה סולודר הסרט המלא

1. לא מזמן דיווחתי כאן על לכתה לעולמה של חברת הכנסת לשעבר מקיבוץ גשר עדנה סולודר. השבוע צפיתי בסרט דוקומנטרי שעוקב אחרי תולדות חייה מנעוריה באשדות יעקב עד לנישואיה לרזי סולודר. ולאחר מכן הליכתה לפעילות ציבורית שגרפה אותה מקיבוצניקית שמנגנת לפוליטיקאית. ומאוד נהניתי מהסרט.

2. הסרט שעשה הבמאי איציק הדר על חברת קיבוץ גשר עדנה סולודר, שעריכתו הסתיימה לפני שהלכה לעולמה בגיל 94, ורגע לפני שזכתה בפרס ישראל על מפעל חיים. מגולל סיפור מרתק על פסנתרנית מקיבוץ גשר שמנהיג הליכוד מנחם בגין הזמין אותה להצטרף לכנסת בחן של אציל פולני.

3. הסרט שבניגוד לסרטים אחרים על פוליטיקאים המספר על תכניהם ונכלוליותם, הוא סרט רווי במוזיקה. שמתאר בשקט בשפה לא מתרברבת את סיפור חייה המרתקים של אישה קטנה מקיבוץ גשר, שהתגלגלה בכוחם של אירועים חזקים ממנה, אך גם מתוך בחירה, להיות פוליטיקאית. אבל מזן אחר.

4. למעשה זהו סרט המסכם תקופה. תקופה שבה מנהיג הליכוד היה אדם שהזמין להצטרף לכנסת יריבים פוליטיים ולא חבורת זבל כמו היום. איציק הדר עשה סרט רגיש ונהדר. מלא כבוד לאדם שהייתה עדנה. "כי המוזיקה נותנת לך המון דברים" אומרת עדנה סולודר בסרט, שהוא למעשה סרט על שירת חייה. אישה קטנה שהעידה על עצמה שבגלל שהיא נמוכה היא רואה תמיד את חצי הכוס המלאה. ושבעשר אצבעות, ואף פעם לא לבדה, אלא עם חברים לדרך, הפכה עולמות. והיא בסך הכול רצתה לנגן בפסנתר.

5. אהבתי מאוד. את עדנה (על אף שנחשבה לנץ במפלגת העבודה). את האדם הישר וההגון שהייתה. את הסרט. ואת איך שאנשים נראו פה פעם. אידיאליסטים, שמוכנים בכל עת לקבל את דין התנועה, לוותר על הדברים החשובים להם ביותר ולהפוך מפסנתרנית לפוליטיקאית שעושה חקיקה בכנסת באהבה ובהתמסרות. ושטביעת האצבעות האישית שלהם על פניה של החברה הישראלית, לטוב ולרע, היו כל כך הרבה יותר מנאומי רעל מלאי אקסטזה והתזת רפש בכנסת של חברי הכנסת גוטליב/אמסלם.

6. שווה צפייה ולא רק בגלל הנוסטלגיה. למעוניינים ניתן למצוא את הסרט ביוטיוב.

שש הערות על יום השואה הארמני

1. עשרים ורביעי באפריל הוא יום השואה הארמני. במדינת ישראל מכירים בשואה הארמנית רק כאשר חתול שחור עובר בין נתניהו לארדואן. מעבר לחתול השחור השואה הארמנית במדינת ישראל היא יוק כמו מלטה.
2. "מי שמתכחש לשואת הארמנים. מתכחש לכל ההיסטוריה האנושית". כך אמר פרופ' יהודה באואר מהאוניברסיטה העברית, המתמחה בחקר השואה, בדיון הרגיש על הכרה בשואה הארמנית שקיימה ועדת החינוך של הכנסת לפני כמה שנים. "יש לנו חובה מוסרית מן המעלה הראשונה להכיר ברצח העם הארמני", הדגיש באואר.
3. רצח בני ובנות העם הארמני, המכונה גם שואת הארמנים ובמסורת הארמנית "הפשע הגדול", היה רצח עם מכוון ושיטתי שביצעה האימפריה העות'מאנית במהלך מלחמת העולם הראשונה באוכלוסייה הארמנית שבשטחה. ההערכה הרווחת היא שכמחצית מהאוכלוסייה הארמנית בטורקיה, בין מיליון למיליון וחצי ארמנים, נספתה.
4. פרנץ ורפל סופר ומשורר יהודי אוסטרי הנציח את שואת הארמנים בספרו הידוע "ארבעים הימים של מוסה דאג". "הרעיון לכתוב את הספר הזה" כותב פרנץ ורפל "נולד במארס 1929 בעת ביקור בדמשק. המראה המעורר חמלה של ילדי הפליטים בעלי-מומים ומזי-רעב, העובדים בבית-חרושת לשטיחים, נתן לי את הדחיפה האחרונה לגאול מתהום הנשיה את גורלו המוזר של העם הארמני... הרומן מבוסס בחלקו על תעודות שנשתמרו, ביניהן רישום השיחה בין אנוואר פחה והכומר יוהאנס לפסיוס".

5. פרנץ ורפל היה אדם רגיש וקשוב לשואה של עם אחר אולי בגלל לבו הרך והעדין כפי שמתארת אותו המשוררת אלזה לסקר - שילר בשיר שכתבה אודותיו.

6. הספר של פרנץ ורפל התפרסם בשנת 1933 בזמן שכבר החלו "תהליכים" בגרמניה ההולכת והופכת בהדרגה לנאצית טורפת. פרנץ ורפל וודאי לא היה מעלה בדעתו שצאצאי יהודי גרמניה הנאצית שישרדו יקימו ביחד עם פליטים יהודים אחרים מדינת יד ושם, שברבות הימים תכחיש את השואה הארמנית ואף תחתור להיות דיקטטורה אתנוקרטית שמקיימת מדיניות של אפרטהייד שרק הולכת ומחריפה כל העת.

יונת בארי

1. אני חייב לומר שמאוד מרגש לגלות כמה אנשים מתייצבים אחריו לסייע כאשר אתה מבקש לקיים פתיחה של תערוכה בלב הקיבוץ. כאילו אנשים כאן לא למדו להגיד לא. אז במישור התודות אני מבקש להתחיל בכל מי שהגיע כדי לצפות בתערוכה ולהקשיב לדברים שנאמרו ולשירים שנוגנו בסבלנות אין קץ. אז תודה לכם שבאתם בלעדיכם זה לא היה אותו הדבר.

2. תודה לרוני וגיא וגנר ולגל איפרגן שהפליאו לנגן ולשיר. תודה גדולה ליבין בן רשף שנשא דברים ועודד את הקהל ללכת אחרי הלב הפרטי שלו. תודה ליונתן יודייקין ולאון עזריה שלמרות שחזרו לילה קודם מאוחר מטיול שנתי התעקשו להתייצב על משמרתם ולהפעיל את הסאונד. תודה גם ליובל עזריה שככה בשקט מאחורי הקלעים מסייע ותומך בארגון. תודה לרחל גינת על המדבקות היקרות מפז מן הארכיון. ותודה ענקית לכל צוות לב הקיבוץ שפשוט מתמיד ללא לאות לסדר ולאפות ולתמוך שקט כשצריך.

3. אני רוצה לסיים בעדות דברים שכתבה ושלחה לי אורית דיניסמן שסיכמו את החוויה שעברה בשבת. ואין לכם מעידים טובים יותר מעדים הבאים מבחוץ.

4. יונת בארי

תודה לך דודו על השיתוף ביצירות מלאות העוצמה. אמנם "בוקס בבטן", כפי שיבין בן רשף היטיב לתאר, אך תערוכה זו היא דרך חשובה המאפשרת לכולנו לגעת בכאב העצום ובאירועי השבת השחורה באמצעות האמנות והשירה. לצוות "לב הקיבוץ" ולכל קהילת כפר הנשיא אשריכם על שבתות תרבות שכאלה. **שלכם דורית ואלדד דיניסן**

ילד חטוף | בלדה עצובה מאוד בת זמננו

איפה ילד חטוף?
איפה אתה נמצא
עכשו בזמן דיוני
הקבינט הבטחוני?

האם בכלוב מסרג
של ברזל?
או במנהרה טחובה
רווית אור מעפוש?

איפה ילד חטוף?
איפה אתה נמצא
עכשו בזמן דיוני
הקבינט הבטחוני?

קשור בשלשלת למטה
בחאן יונס?
או משלך קאבן שאין לה הופכין
במרתף בשכונת שג'עיה?

איפה ילד חטוף?
איפה אתה נמצא
עכשו בזמן דיוני
הקבינט הבטחוני?

- עכשו? עכשו אני מת

• מועדים לשמחה בית כפר הנשיא

• פרוטוקול וועד ההנהלה

קראתי בעניין רב את הפרוטוקולים של וועד ההנהלה. בסך הכל הרבה חדשות טובות גם במישור הכלכלי וגם החברתי. מזמן חשבתי שהתחום של עסקים קטנים יש בו הבטחה לעתיד טוב גם לכפר הנשיא וגם לחברים העוסקים בכך. הבניין הראשון שכבר מתפקד, הבניין של מחסן הבגדים ז"ל, הוא התחלה טובה ויפה וסימן לבאות. כל הכבוד. משמחת מאד העובדה שהחינוך הבלתי פורמלי שוקם ומתפקד.

ובאשר למפגשי הציבור עם ההנהלה, גם פה, אני רואה בחיוב את ההחלטה לקיים מפגשים כאלה בהשתתפות ההנהלה, ולא, כביכול, כמפגש קיטורים "מאחורי הגב" של המנהלים, כאשר נציגי הציבור בהנהלה אמורים להעביר למנהלים את עיקרי הדברים בהעברה מכלי שני. אני מצפה למפגש הקרוב.

5+18+29, כלומר עוד 52 בתים, עוד 52 משפחות בכפר הנשיא, זאת תהיה כבר כפר הנשיא אחרת, ואולי הרעיון של חשיבה על "מהי קהילת כפר הנשיא?" מגיע ממש בזמן הנכון.

ובשעה טובה, אליה צוקר, את עכשיו ממש חברה של כולנו!

למדתי גם שיש לנו מנכ"ל ומנכ"ל (בעצם מנכ"לית), אנחנו מנוהלים ומאורגנים... הידד!

ולבסוף, כל הכבוד לחברים, שעסקו בגיוס התרומות לטובת שיפור הביטחון שלנו. בין הממ"מים לממ"דים שנבנים פה ליד כל כך הרבה בתים, בסוף נהיה קצת יותר ממוגנים.

• רעיונות משני חיים

קבלתי מקבוצת חברות שלושה ספרים במתנה ליום ההולדת שלי, שלושתם מעניינים וקרובים לליבי. אחד הספרים נקרא "רעיונות משני חיים" מאת הרב לורד יהונתן זקס, מי שהיה הרב הראשי של יהדות בריטניה, והלך לעולמו לפני

4 שנים. בספר הזה כתובות דרשותיו לפרשות השבוע, וכל דרשה מסתיימת ברעיון משנה חיים. הנה מה שכתב הרב על פרשת "מצורע".

"מפעם לפעם באים אליי זוגות העומדים להינשא. לפעמים הם שואלים אותי אם יש לי עצה לחיזוק הנישואים. אני מציע להם הצעה פשוטה. תוצאותיה הן על גבול הקסם. היא תבצר את מערכת היחסים שלהם, ותשנה את חייהם בדרכים נוספות ומפתיעות.

עליהם להתחייב לטקס יומי. פעם ביום, סביר שבערב, על כל אחד מהם לשבח את השני באזניו על דבר מה שהוא עשה היום, ולו גם דבר פעוט: על מעשה, אמירה או מחווה אדיבים או רגישים או נדיבים או נבונים. השבח צריך להיות ממוקד באותו מעשה מסוים, לא מוכלל. עליו להיות כן: לבוא מהלב. ומקבל השבח חייב ללמוד לקבל אותו.

זה כל מה שהם צריכים לעשות, זה דורש דקה או שתיים. אבל זה חייב להיעשות. לא לפעמים אלא מידי יום."

כך נפתחת הדרשה על פרשת "מצורע", העוסקת על פי המפרשים, ב"הוצאת רע", רכילות ובדיבור רע. והוא מסיים ברעיון משנה חיים מס' 28:

"בכל מערכת יחסים החשובה לכם, חלקו שבח מדי יום. ראיית הטוב בזולת, ואמירת שבחים על כך, הופכות אתכם וגם אותו לאנשים טובים יותר, ומחזקת את הקשר ביניכם."

עד כאן, תודה לך הרב יונתן זקס. עוד נשוב אליך.

ושוב, בחג החירות הזה

מי ייתן ותשוב היימונט קסאו הקטנה בשלום הביתה,

מי ייתן וישבו החטופים לבתיהם ולמשפחותיהם

מי ייתן וישבו כל המפונים הביתה,

מי ייתן וישרור שקט.

שבת שלום

תמר וולפין

מזל טוב
ושפע ברכות
לתמר ורם לבני (תושבים)
להולדת הבן, אח למעין.

מאחלים לכם אושר, בריאות והרבה נחת
בית כפר הנשיא

@@@@@@@@@@@@@@@@@@@@

שלום לקהילת כפר הנשיא – נעים להכיר! אנחנו משפחת שטיין. קצת על עצמנו:

שקד (37), אמילי (35), גאיה (4), וזיו (חודשיים וחצי), גרים כרגע בישוב כרכום. אמילי ילידת בוסטון מסצ'וסטס, ארה"ב. עברה לארץ בגיל 25 למען לימודי תואר שני באוניברסיטת בן גוריון, קמפוס שדה בוקר. שקד יליד פתח תקווה, גדל בגן יבנה. נפגשנו בשדה בוקר בלימודי התואר השני. לאחר כמה חודשים ביחד, אמילי עשתה עלייה רשמית לארץ. החלטנו להמשיך לחיות שם ולעשות דוקטורט (שנינו בתחום של הידרולוגיה ומשאבי מים). לאחר סיום הדוקטורט טסנו לפוסט-דוקטורט של שנתיים בגולדן, קולורדו, ארה"ב. בהיותנו בארצות הברית מצאנו עבודות בצפון הארץ. שקד עובד בתור חוקר במעבדה לחקר הכנרת, חקר ימים ואגמים לישראל וחוקר את הכנרת. אמילי עובדת בתור חוקרת במכון שמיר למחקר בקצירין ומתעסקת בתנועת זיהומים שונים בתת הקרקע. מאז שחזרנו לארץ אנו מחפשים את ביתנו בקהילה בצפון. אנחנו אוהבי טבע, מרבים לטייל ולהיות בחוץ. מטפסים בקיר טיפוס ובצוקים בטבע. אוהבי ספורט, שקד משחק טניס, אמילי רוכבת על אופני שטח וגאיה פשוט מלאת אנרגיה. גרנו בכל מיני מקומות, ראינו הרבה ועכשיו אנו מעוניינים להתמקם, לגדל את ילדנו בנחת במקום הנכון עבורנו, כפר הנשיא.

למה כפר הנשיא?

אנחנו אוהבי אנשים וקהילה, מעוניינים לחיות את החיים המשותפים עם קהילה מצוינת ואנרגטית שלמדנו קצת להכיר בתהליך הקליטה ומתרגשים להכיר עוד בעתיד. כפר הנשיא נראה לנו כמו מקום שאנשים אוהבים לגור בו ולאהוב אותו ואנו מחפשים מקום כזה שנוכל לתרום בו ולקבל בתמורה. העבר האנגלוסקסי של הקיבוץ מהווה יתרון משמעותי עבורנו שכן אנו בית דובר אנגלית ועברית.

אנו מחפשים מקום שקט, מקום שמכירים את השכנים ומבלים זמן ביחד, מקום בטוח לילדים אשר יחוו ביטחון לרוץ ולנסוע באופניים לחברים שלהם, מקום שמוקיר חיי קהילה ויש בו תחושה ביתית ומשפחתית. בקצרה - כפר הנשיא.

נשמח מאוד להיות חלק מקהילת כפר הנשיא ולהצטרף אליכם למשפחה.

משפחת שטיין.

שירי מלחמת חרבות ברזל

"מפל" הוא שיר שיצא לאור ב-7 בנובמבר 2023. השיר עוסק באירוע הטראגי בו נרצחו מעל 350 בני אדם בטבח במסיבת הטבע ליד רעים במהלך מלחמת חרבות ברזל. בין הנרצחים הייתה מפל אדם, אחותה הקטנה של מעיין אדם, מנחה ומשפיענית רשת ישראלית.

מעיין אדם כתבה את השיר לזכר אחותה מפל. השיר משקף את הכאב והאבל שחשה מעיין על אובדן אחותה, ומבוסס על ההספד שהקריאה מעיין מעל קברה של מפל.

מתי תחזרי?

זה לא הגיוני שאת לא פה

מפל של כאב

הגוף מסרב לצאת מתוכו.

רוצה לטבוע בצער

להיסחף אל היער

להגיע לכדור שלקח אותך איתו

תעשי מקום

אחזיר אותך היום

רוצה לשכב לידך

בינו לבינך

להציל אותך מכל מה שיבוא

תינוקת שלי

את עוד תשמעי את השיר שלך

מיליוני כוכבים

להקת מלאכים

ישירו לך

רוצה לטבוע בצער להיסחף את היער

להגיע לכדור שלקח אותך איתו

תעשי מקום

אחזיר אותך היום

רוצה לשכב לידך

בינו לבינך

להציל אותך מכל מה שיבוא

רוצה לשכב לידך

בינו לבינך להציל אותך מכל מה שיבוא

26.4 סוון בר

עידן לוי

27.4 מיטל קיסר

28.4 אביב זפרני

רועי אדלשטיין

29.4 ג'נט פרימוסט

טלי נידם

זיו זולטי

עמנואל בכר

30.4 יהודית וויטהם

1.5 יהב דבולט

2.5 זאבי ניצן

טל אילייב

סיפור לשבת

ילדים בני שש התבקשו לכתוב "מי היא סבתא"

- סבתא היא אישה שאין לה ילדים ולכן היא אוהבת ילדים של אחרים.
- כשסבתא מטיילת, היא הולכת לאט ומקפידה לא לדרוך על עלים או נמלים.
- סבתא יודעת לענות על כל שאלה ולא אומרת: כשתגדל תבין.
- סבתא מוצאת כל דבר שהולך לנו לאיבוד.
- סבתא תמיד יודעת שאנחנו רוצים עוד פרוסת עוגה או את הפרוסה העבה ביותר.
- סבתא מרכיבה משקפיים, אך רואה את הכל.
- כשסבתא מקריאה לנו סיפור, היא לעולם לא מדלגת על קטעים וגם לא מתנגדת לקרוא לנו שוב ושוב את אותו הסיפור כשאנחנו מבקשים.
- סבתא היא המבוגרת היחידה שתמיד יש לה זמן בשבילנו.
- סבתא היא הכי חזקה במשפחה.

הנכדות והנכדים הינם התגמול שאלוהים מעניק לנו על כך שהזדקנו

